

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 266/2020
14.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА и др., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости пуномоћника оштећене ББ, адвоката Миодрага Радовановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 4К-410/2017 од 02.04.2019. године и Вишег суда у Нишу Кж.1 бр. 319/19 од 28.10.2019. године, у седници већа одржаној 14.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећене ББ, адвоката Миодрага Радовановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 4К-410/2017 од 02.04.2019. године и Вишег суда у Нишу Кж.1 бр. 319/19 од 28.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 4К-410/2017 од 02.04.2019. године од 02.04.2019. године окривљене АА и ВВ су на основу члана 423. тачка 2) Законика о кривичном поступку ослобођене од оптужбе да су извршиле по једно кривично дело увреда из члана 170. став 1. Кривичног закона и по једно кривично дело неовлашћено прислушкивање и снимање из члана 143. став 2. у вези става 1. Кривичног законика. Истом пресудом обавезана је приватна тужила да сноси трошкове кривичног поступка у износу како је то одређено изреком првостепене пресуде, а за остваривање имовинскоправног захтева упућена је на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж.1 бр. 319/19 од 28.10.2019. године одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватне тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Нишу 4К-410/2017 од 02.04.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је пуномоћник оштећене ББ, адвокат Миодраг Радовановић, због повреде закона са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди да постоји повреда закона.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости пуномоћника оштећене је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом члана 483. став 3. ЗКП предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Из наведених законских одредби јасно је да оштећена, па тиме ни њен пуномоћник, нема овлашћење за подношење захтева за заштиту законитости. Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднео пуномоћник оштећене ББ, који не спада у круг лица која по закону имају овлашћење за подношење овог ванредног правног лека, то је захтев недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**